

[Oluf Pedersen.]

kan afsættes omkostningsfrit og de private Foranstaltninger blive betalt, herunder ogsaa de paastaaende Bygninger, naturligvis til en rimelig Værdi.

I § 4 fastsættes, at Finansministeriet efter Indstilling fra Kommunalbestyrelsen kan give Nedsættelse af eller Fritagelse for Grundskyld af Arealer, der er fredede eller offentligt tilgængelige. Dette skal sikre Bybefolkningen Adgang til Skov og Strand.

I § 5 fastsættes, at Grundskylden, bortset fra det første Halvaar, fordeles med Halvdelen til Kommunerne og Halvdelen til Staten. Grundskylden anslaaes til 300 Mill. Kr. ud over, hvad der nu paalignes, eller 440 Mill. Kr. aarlig. Det er en Stigning paa ca. 200 Mill. Kr. til Staten og ca. 100 Mill. Kr. til Kommunerne.

I § 6 fastsættes, at Stat og Kommune har lige Andel i denne offentlige Prioritet forud for Førsteprioriteten. Den svares af Skødehaveren.

I § 7 foreslaas, at Skødehaveren, hvor Bygningsværdien er mere end det tredobbelte af Grundværdien, skal svare en halv-aarlig Udligningsafgift paa $\frac{3}{4}$ pCt. af den overskydende Værdi, og modsvarende faar de Skødehavere, der har mere Grundværdi end $\frac{1}{3}$ af den samlede Ejendomsskyld, en Godtgørelse paa den overskydende Grundværdi paa $2\frac{1}{4}$ pCt. halv-aarlig, alt efter Værdien pr. 1. Oktober 1946.

Om Virkningen heraf for Ejendomme med 30 000 Kr.s Ejendomsskyldværdi, men med forskellig Jordværdi kan oplyses følgende: En Landejendom med 30 000 Kr.s Ejendomsskyld og 20 000 Kr.s Jordværdi vil for den Jordværdi, der er ud over $\frac{1}{3}$ af Ejendomsskyldværdien — og det er jo 10 000 Kr. —, faa 225 Kr. i halv-aarlig Godtgørelse. Grundskylden af de 20 000 Kr. er 450 Kr., og naar Godtgørelsen gaar fra, skal der altsaa betales 225 Kr. For en Byggegrund med 30 000 Kr.s Jordværdi bliver Grundskylden 675 Kr., og da Jordværdien er 20 000 Kr. ud over $\frac{1}{3}$ af Ejendomsskyldværdien, bliver Godtgørelsen $2\frac{1}{4}$ pCt. af 20 000 Kr. eller 450 Kr., saa der skal ogsaa betales 225 Kr. For en Byejendom med 30 000 Kr. i Ejendomsskyld og 10 000 Kr. i Jordværdi skal der hverken svares Udligningsafgift eller ydes Godtgørelse, men Grundskylden er de 225 Kr.

— altsaa ens for alle. Det vil sige, at det simpelt hen er $\frac{1}{3}$ af Ejendomsskyldværdien, der inddrages, enten Jordværdien er høj eller lav, men Værdistigningen af Jord gaar helt og fuldt til Fællesskabet og betales af Skødehaveren alene. Det gælder ogsaa eventuel Værdistigning siden sidste Vurdering, men til Gengæld skal der heller ikke svares Afgift af eventuel Stigning i Bygningsværdien.

I § 8 foreslaas, at Skødehaveren faar Regresret for Grundskylden ved, at der gives Ret til Fradrag af $\frac{1}{3}$ i Rente og Afdrag af den pr. 1. Oktober 1945 indestaaende Gæld, medens ny Gæld fritages for Deltagelse i Grundskylden. Svares der af en Ejendom paa 30 000 Kr.s Ejendomsskyld $4\frac{1}{2}$ pCt. af en Gæld, dækkende hele Ejendomsskyldværdien, udgør Renten 675 Kr. halv-aarlig, og Rentelettelsen er $\frac{1}{3}$ heraf eller 225 Kr., dækkende hele den paalig-nede Afgift. Er Gælden lavere, bliver Regresretten nedsat tilsvarende. Den gældfri maa selv betale. For Ejendomme, der er solgt til høj Pris under Krigen, gælder, at Sælgeren maa kvitte $\frac{1}{3}$ i Rente og Afdrag af indestaaende Restkøbesum eller paa anden Maade deltage med $\frac{1}{3}$ af sin Formue. For Køberen ydes der Regresret for $\frac{1}{3}$ af hele Gælden. Har en Mand en Formue paa 30 000 Kr., maa han deltage med et aarligt Beløb svarende til $\frac{1}{3}$ af de 30 000 Kr.; har han købt Ejendom, ændrer det ikke ved hans Deltagelse.

Det vil sige, at al Formue stilles lige, og at alle Ejendomsbesiddere kommer til at afgive en Trediedel af Formuen, men derefter sidder paa Ejendommen under fuld Grundskyldsvilkaar ganske som de nye, der kommer til. Selve Overgangsproblemet er dermed løst.

I § 9 fastsættes, at Kredit- og Hypotekforeninger maa fradrage en Trediedel ved deres Udbetalinger for den pr. 1. Oktober 1945 bestaaende Gæld, medens nye Obligationer bliver afgiftsfri.

For Obligationer, der er pantsat, fastsættes i § 10, at Panthaveren skal deltage.

I § 11 foreslaas, at de Formuer, der ikke har deltaget i Grundskylden, enten som Ejer eller Panthaver, paalignes en aarlig Afgift paa en Trediedel af Aarsafkastningen eller, hvor denne ikke kan opgøres, med $1\frac{1}{2}$ pCt. aarlig. Dog kan